

LITERATURA

El somni de Catalunya de J.V. Foix, amb l'ARA

Surt el llibre 'Revolució catalanista' i una samarreta amb el 'Poema de Catalunya'

ARA
BARCELONA

Diumenge que ve farà 30 anys que va morir l'escriptor Josep Vicenç Foix i Mas (1893-1987), un dels escriptors catalans imprescindibles del segle XX. Conegut sobretot per la seva vessant poètica, amb versos que la premsa i la saviesa popular recorden sovint –és cèlebre aquell “M'exalta el nou, m'enamora el vell”, i fins i tot el pessebre d'enguany de Barcelona es basava en el seu “Ho sap tothom i és profecia” –, també va deixar, però, una obra periodística important, de marcat accent catalanista. L'ARA dedicarà el dossier de diumenge a submergir-se en la personalitat i l'obra assagística de l'autor. A més, el diari publicarà la reedició d'una part del llibre *Revolució catalanista*, del 1934, que inclou els *Punts de meditació catalanista* que va escriure amb el seu amic Josep Carbonell, publicats inicialment a la revista *Monitor* entre els anys 1921 i 1923. Aquí, un escriptor ja madur enume-

ra amb 18 reflexions el seu somni per a Catalunya, com imaginava el país mentre als primers anys 30 es vivia l'esclat republicà.

Foix hi descriu el seu catalanisme integral. Tot i els anys transcorreguts, el seu pensament interroga amb perspicàcia el nostre present. Escriu: “Si per un plebiscit fos possible d'atorgar a Catalunya el dret a segregarse territorialment del continent i de constituir-se en paradís flotent damunt la Mediterrània, estem segurs de la majoria imponent que donaria el seu vot favorable”, escriu en la tercera meditació. És una reflexió que té una vigència absoluta i que entronca amb el seu conegut cal·ligrama del 1920 *Poema de Catalunya*, el famós triangle en què els tres costats són *Mar Mediterrani*. “Intervencionista o secessionista, humil o imperial, el catalanisme és el contrari d'un moviment isolador, d'un separatisme separatista. Catalunya no solament no vol isolar-se, sinó que la seva motivació inicial és alliberar-se de la localització a què la té sotmesa Castella”, afegeix.

A dalt, J.V. Foix fotografiat el 1958 i a sota el famós *Poema de Catalunya*. FUNDACIÓ J.V. FOIX

El cal·ligrama *Poema de Catalunya* també es podrà aconseguir amb l'ARA diumenge que ve en forma de samarreta. Llibre i peça de roba sortiran a la venda amb el diari, per 9,95 euros, el dissabte 28 i el diumenge 29, gràcies a la col·laboració amb la Fundació J.V. Foix.

Per amplificar la figura de Foix trenta anys després de la seva desaparició, la fundació del poeta ha publicat *Oh, si prudent i amb paraula lleugera...*, un volum que conté vint-i-vuit entrevistes que li van fer a l'escriptor (de les quaranta que tenen localitzades) i que van aparèixer a la premsa escrita, diaris, revistes o llibres, des de l'any 1954 fins després de la seva mort, el gener del 1987. L'ARA se sumarà a aquesta tasca amb un dossier que glossarà la seva figura, tant per mitjà del seu pensament com del d'altres poetes contemporanis, que oferiran la seva visió de Foix. L'escriptor Narcís Comadira, un dels que el va entrevistar i que apareix inclòs a *Oh, si prudent i amb paraula lleugera...*, n'escriurà el perfil. També es visitarà l'escola Poeta Foix.

La Fundació ha organitzat un acte d'homenatge el mateix diumenge a la Vil·la Joana de Barcelona, a la Casa Verdager, on Pere López Inglada parlarà de *La Barceloneta de J.V. Foix*, s'inauguraran dues exposicions i es projectarà la instal·lació *Desviacions*, de Quim Domene i Norbe Fernández. —

ARTS ESCÈNIQUES

En la foscor d'un espai conceptual

Crítica

SANTI FONDEVILA
BARCELONA

'En la solitud dels camps de cotó'
TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA

El teatre de Bernard-Marie Koltès explora l'ànima humana mitjançant una paraula poètica que gairebé sempre confronta un individu amb un altre i tots dos amb si mateixos en espais exteriors i marginals. *En la solitud dels camps de cotó* exposa un duel verbal entre estranys. El *dealer* representa el que és il·legal, fosc, inconfessable. El client, l'assumpció de l'ordre, de les normes i el rebuig de l'instint. Tots dos, a la fi, podrien formar-ne un d'únic. ¿I què li ofereix el *dealer* al client? Tot sovint s'ha entès aquesta relació fortuïta com un tracte sexual. Podria ser, perquè el sexe és desig i és precisament aquest desig que ens aboca a un camí sense saber gaire bé què hi trobarem. Però no necessàriament ha de ser així. De fet, potser el menys important és el què i

el que importa és el com. El motor d'aquest poema dramàtic és la inquietud d'un encontre nocturn en un espai hostil. La inquietud que fa dubtar, que desequilibra les certeses. L'obra és una partitura de paraules i d'idees que van i venen, que volen i han de pertorbar, que han de fer sentir incòmodat a la butaca i en la vida personal, assumint que no hi ha una lògica per comprendre el que està amagat, el que no ha rebut la calor del sol. Un diàleg de caràcter filosòfic que intriga i desconcerta però que ens atrapa encara que no sapiguem gaire bé per què. Amb un text així, sense acotacions de cap mena, el compromís del director és justament il·luminar el text, crear un espai en què la paraula visqui per si mateixa, donar eines als actors i, a través d'aquests, als espectadors per acostar-los a una reflexió no exempta d'hermetisme. No crec que l'espai escènic conceptual, de falsa sobrietat, de la proposta de Joan Ollé ajudi en aquest viatge. Tampoc la gravetat que ha imposat a Andreu Benito i Ivan Benet, de la qual, afortunadament, es van desprendre al llarg d'una funció que no acaba mai d'aixecar el vol. —

EXPOSICIÓ
Museu d'Història de Catalunya
17 novembre 2016 – 19 febrer 2017
www.mhcat.cat

FU
LA
SPA
GNA!

LA MIRADA
FEIXI/TA
/SOBRE LA
GUERRA CIVIL
E/PANYOLA

30 ANYS
1936-1939
EL 28 DE JUNY DEL 1931

Museu d'Història de Catalunya

Vint anys construïnt la nostra memòria

Generalitat de Catalunya

Col·labora CSCI Centre de Studi i d'Investigació